

Published on www.bilvavi.net

[Home](#) > נושאים בפרשה_002_נח.תשעח

נושאים בפרשה_002_נח.תשעח

"אחיד בשמיא ובארעא" - זה לעומת זה

"נח איש צדיק".

תחילה נעתיק את לשון הרב, ולאחר מכן נפשיט את הדברים למעשה.

זהו לשונו: כידוע, המידה הנקראת 'צדיק' היא בבחינה של "כי כל בשמים ובארץ" (דה"י א כט, יא) דמתרגמינן "אחיד בשמיא ובארעא". ונח, שהוגדר לפנינו הראשון בתורה כצדיק - "נח איש צדיק" - בהכרח שיש בו גילוי של בחינת "אחיד בשמיא ובארעא". מצד המהלך דקדושה, הרי שישנה אחדות בין שמים לארץ, סוד היחוד. אבל מאידך, אנחנו מוצאים כמו"כ בימי נח של "אחיד בשמיא ובארעא" של זה לעומת זה. בסוף פרשת בראשית (ו, א-ב) כתיב: "ויהי כי החל האדם לרב על פני האדמה, ובנות ילדו להם. ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טבת הנה, ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו" ופירש"י [והוא מחז"ל]: "בני האלהים - הם השרים ההולכים בשליחותו של מקום, אף הם היו מתערבים בהם". הרי שמתגלה כאן לפנינו כח "אחיד בשמיא ובארעא" במהלך של זה לעומת זה: שההולכים בשליחותו של מקום, אף הם היו מתערבים בהם, היה כאן 'אחיד בשמיא ובארעא' באופן של זה לעומת זה.

הפשטת הדברים למעשה: האדם בעל בחירה הוא, לעומת זאת שאר הנבראים אינם בעלי בחירה. ואף הנבראים שלמעלה מן האדם, כלומר המלאכים, אינם מוגדרים כבעלי בחירה, וכמו שכתוב 'ונתתי לך מהלכים בין העומדים האלה' כלומר בין המלאכים שנקראים 'עומדים' ואינם בעלי בחירה.

והאדם שהוא הבעל בחירה הנו אחוז בשמים ובארץ, שכן מצד אחד 'הנשמה שנתת בי טהורה היא' זהו חלק ה'שמים' שבאדם. אך מצד שני האדם קרוץ חומר ובעל גוף הוא, וזהו חלק ה'ארץ' שבאדם.

זהו השלב הראשון.

השלב השני הוא, "יחוד שמים וארץ". לדוגמא: אדם סועד את ליבו בדבר מאכל וכוונתו באמת לשם שמים כדי שיתחזק גופו לעבודת הבורא, ויתר על כן לרומם את המאכל מדרגת צומח לדרגת ישראל. הרי שאדם זה פעל במעשיו 'יחוד שמים וארץ' דהיינו לרומם את הגשמיות ולהופכה לרוחניות. זהו דרגת 'נח איש צדיק'.

זה כנגד זה 'בני האלוהים' פעלו להיפך ממש, הם שמקורם מן השמים הגשימו את דרגתם והפכוה מדרגת שמים לדרגת ארץ, כוחם השמימי הפך להיות ארצי ונתגלה ב'בני הנפילים' שנתהוו על ידם.

בדורינו-סוף כל הדורות, שומא עלינו להזהר ולשמור את ה'נשמה הטהורה' שלא תסתאב ותשקע חלילה בתהומות הבלתי העולם הזה. אדרבה נצל אל השפע הגשמי הטוב שנתן לנו הבורא כדי להעלותו לדרגה רוחנית, וכמאמר אחד מגדולי המוסר: "הברכה היא לא אמצעי לאכילת הפרי, אדרבא הפרי נברא כאמצעי לשבח ולברך את הבורא על כל השפע הטוב אשר הנו משפיע עלינו". כמובן ענין האכילה היא רק דוגמא בעלמא, וממנה נשליך לכל שאר המציאויות הגשמיות.

- [\[נושאים בפרשה 1\]](#)

Show featured image:

0

Source: <http://bilvavi.net/shiur/נושאים-בפרשה002נחתשעה>

Links

[1] <http://bilvavi.net/parsha.summary>